

||||
ROT
||||

25 januari, 2021
Amsterdam

Een spook beneemt ons de adem, het spook van ruimtegebrek. 'Geen ruimte meer', de vraag, toen, was wat we konden doen met 'geen ruimte' in de omstandigheden waar we ons in bevonden. Gelukkig hebben we door kapitalisme onszelf leren organiseren. Daarbij bouwden we hiërarchieën, autoriteitsstructuren, en andere zaken die overeenkomen met kapitalisme in plaats van anarchisme. Hiërarchieën die buiten sluiten en de wereld die we delen afsluiten.

In de stad, waar men niet vrij kan zijn, is een overvloed aan plekken waar wordt gedicteerd hoe te gedragen. Ieder gebouw dwingt af hoe men moet handelen, voelen en denken, en geven alles behalve de mogelijkheid de huidige hiërarchische structuren in onze maatschappij te veranderen. Ze beperken ons en proberen ons af te leiden van een onafhankelijk leven.

De maatschappij begint met de stenen en het beton waar ze uit is opgetrokken. De hiërarchie is opgestapeld in vastgoed, bouten en moeren. Werk met wat al aanwezig is, stof af wat aan het wegrotten is, omarm het stof en alles zal zowel gereedschap als speelgoed zijn. Een vuilnisbelt voor de een, een goudmijn voor de ander. De schoonheid zien in dit verrotte systeem, het kapitalisme verdrinken in dezelfde vijver waar ze uit drinkt; vaardigheden intrinsiek aanwezig in iedereen die alles slikt als de brave burger die we geacht worden te zijn.

Bevrijding is een proces dat nooit stopt, nooit voltooid is. Het enige van waarde is het proces zelf; vandaag dood, morgen rot.

||||
ROT
||||

January 25, 2021
Amsterdam

A spectre is haunting us - the spectre of lack of space. 'Out-of-Space' the question, then, was what we could do with 'no space' in the conditions we were in. Luckily for us, capitalism made us pretty good at self-management. It also made us fairly good at building hierarchies, structures of authority, and other practices that align with capitalism rather than anarchism. Hierarchies that exclude and close off the world we share.

In the current landscape of the city, where one cannot be free, there is an abundance of places where one is dictated how to behave. All places are enforcing how one should act, feel and think, everything but giving one the possibility to alter the hierarchic structures currently present in our society. These structures restrict and distract people from living independently.

Society starts with the very bricks and concrete it is built upon. The hierarchy is stacked in real estates, nuts, bolts and shelves. Work with what is there, take what is rotting away, dust it off, embrace the dust and everything will be both a tool and a toy. One man's trash is another fool's gold. Seeing the beauty of this rotten system, drowning capitalism in the very pond it drinks from; skills intrinsic to everyone bending over like the good citizen they are expected to be.

Liberation is a continuous process, never stops, never complete. It is the process that matters; today we die, tomorrow we rot.
